

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418200238
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6418200238.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcov: 1/ P. X. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX O., O. XX, 2/ G.. W. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX D., W. A. XXX/X, 3/ P. Jančová, rod. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX W., W. 7, 4/ X. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX W., W. 7, všetci žalobcovia zastúpení: U. - S., advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom XXX XX W., X. Q. cesta XX, G.: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ H. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX T. N., T. N. XXX, 2/ I., s. r. o., so sídlom XXX XX N. nad M., H. XXX/ X, právne zastúpeného: JUDr. Lucia Luptáková, advokátka, Advokátska kancelária 967 01 Kremnica, Československej armády 198/31, IČO: 42 194 881, 3/ L. F., a. s., so sídlom XXX XX W., D. cesta X/A, G.: XX XXX XXX, právne zastúpeného MST PARTNERS, s. r. o., so sídlom 811 01 Bratislava, Laurinská 3, IČO: 36 861 545, o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalovaných 2/ a 3/ proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25C/2/2018-345 zo dňa 23. 10. 2019 a o späťvzatí odvolania žalovaným v rade 2., takto

rozhodol:

- I. Krajský súd zastavuje odvolacie konanie o odvolaní žalovaného v rade 2.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.
- III. Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.
- IV. Žalobcom 1/ až 4/ sa náhrada trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/ až 3/ nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovaným 1/ až 3/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 5.000,- €, žalobcovi 2/ sumu 7.000,- €, žalobcovi 3/ sumu 10.000,- € a žalobcovi 4/ sumu 10.000,- € v súdom určenej lehote s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhých zo žalovaných. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a žalobcom 1/ až 4/ vo vzťahu k žalovaným 1/ až 3/ priznal nárok na náhradu trov konania z im prisúdenej sumy v rozsahu 100 % s tým, že plnením jedného zo žalovaného zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

2. Výrok rozsudku o náhrade trov konania okresný súd odôvodnil ustanovením § 252 ods. 2 CSP, podľa jeho názoru boli žalobcovia v konaní plne procesne úspešní čo do základu uplatneného nároku a výška plnenia vyplývajúca z tohto procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcom náhradu trov konania z prisúdenej sumy v plnej výške.

3. Proti rozsudku okresného súdu podali v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie žalovaní v rade 2. a 3.

4. Žalovaný v rade 2. svoje odvolanie podaním bez uvedenia dátumu, ktoré došlo okresnému súdu dňa 04. 02. 2020 (č. I. 393, 394 spisu), vzal v celom rozsahu späť.

5. Podľa § 369 ods. 1 CSP, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Podľa odseku 2 toho istého ustanovenia, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

6. Vzhľadom na späťvzatie odvolania žalovaným v rade 2/ krajský súd odvolacie konanie o jeho odvolaní zastavil.

7. Odvolanie proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote aj žalovaný v rade 3., avšak len do výroku o náhrade trov konania. Odvolanie podal z dôvodu, že výrok III. napadnutého rozsudku vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Podľa jeho názoru okresný súd nesprávne aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, neprihliadol totiž na skutočnosť, že žalobca v rade I. bol v konaní úspešný iba v pomere 1/3 (súd mu priznal nárok vo výške 5.000,- € oproti sume 15.000,- € uplatnenej v žalobe), žalobca v rade 2. bol v konaní úspešný iba v pomere 7/15 (súd mu priznal nárok vo výške 7.000,- € oproti sume 15.000,- € uplatnenej v žalobe), žalobca v rade 3. bol v konaní úspešný iba v pomere 2/5 (súd mu priznal nárok vo výške 10.000,- € oproti sume 25.000,- € uplatnenej v žalobe) a žalobca v rade 4. bol v konaní úspešný iba v pomere 2/5 (súd mu priznal nárok vo výške 10.000,- € oproti sume 25.000,- € uplatnenej v žalobe). V dôsledku toho boli žalobcovia 1/ až 4/ z celového hľadiska úspešní iba v pomere 4/10 (menej ako 50 %) a naopak žalovaní v rade 1/ až 3/ boli pri bránení svojich práv úspešní v pomere 6/10 (viac ako 50 %). Poukázal tiež na ust. § 10 ods. 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška MS SR“), podľa ktorého je „vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka tarifnou hodnotou 2000,- €, ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy“. Súd postupoval nezákonne, keď predmetnú právnu vec s ohľadom na vyššie citované ustanovenia právnych predpisov nesprávne právne posúdil. Navrhol, aby súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku III. tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného 3/ podané nebolo.

9. Krajský súd ako súd odvolací odvolanie žalovaného v rade 3. prejednal viazaný obsahom a rozsahom odvolania (§ 379 ods. 1 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku podľa ust. § 387 ods. 1, 2 ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho povahy, keď strany sporu stoja proti sebe a je namieste, aby strana, ktorá v spore so svojim nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy nahradené od protistrany. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov. Porazenej strane takto potom vzniká povinnosť nahradiť trovy konania víťaznej strane. Zásada úspechu v spore sa premieta v ustanovení § 255 CSP ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa odseku 2, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V tých prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe

úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Napr. pri sporoch o ochranu osobnosti býva pravidlom, že si žalobca svoju nemajetkovú ujmu ocení spravidla vyššie než na koľko mu ju určí súd podľa výsledkov vykonaného dokazovania. Nebolo by celkom spravodlivé a v súlade so satisfakčnou funkciou nemajetkovej ujmy požadovať od žalobcu, aby svoju ujmu podceňoval iba preto, aby potom nemusel hradiť trovy konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce (pozri k tomu napr. nález Ústavného súdu ČR III.ÚS 170/99). Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška nemajetkovej ujmy je potom druhotná a nadväzujúca.

12. Pokiaľ okresný súd žalobcom 1/ až 4/ priznal nárok na náhradu trov konania len z časti žalobcami uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy, treba mať za to, že v rozsahu, v akom okresný súd náhradu nemajetkovej ujmy žalobcom priznal, boli žalobcovia v celom rozsahu v konaní úspešní, keďže rozhodnutie okresného súdu záviselo výlučne od úvahy súdu tak, ako to v dôvodoch rozsudku uviedol súd prvej inštancie. Krajský súd preto rozsudok v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil.

13. Žalobcovia v rade 1/ až 4/ boli síce v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní, avšak žalovaný v rade 1. trovy odvolacieho konania žiadne nezavinil (odvolanie nepodal), žalovaný v rade 2. síce zavinil zastavenie odvolacieho konania po jeho odvolaní v dôsledku späťvzatia odvolania, žalobcom v rade 1. až 4. však trovy odvolacieho konania vo vzťahu k nemu žiadne nevznikli a žalobcovia v rade 1/ až 4/ boli úspešní voči žalovanému v rade 3. v celom rozsahu, avšak taktiež v odvolacom konaní im žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Z uvedeného dôvodu odvolací súd žalobcom 1/ až 4/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Proti výrokom rozsudku okresného súdu o uložení povinnosti žalovaným 1/ až 3/ zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ nemajetkovú ujmu a vo výroku, v ktorom okresný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, odvolanie podané nebolo, preto v týchto výrokoch zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).